

Vergaderjaar 2005–2006

30 143

Wijziging van het Wetboek van Strafvordering ter versterking van de positie van het slachtoffer in het strafproces

Nr. 12

AMENDEMENT VAN DE LEDEN VAN FESSEM EN WOLFSEN

Ontvangen 18 mei 2006

De ondergetekenden stellen het volgende amendement voor:

Het wetsvoorstel wordt als volgt gewijzigd:

I

In artikel I wordt na onderdeel H een onderdeel ingevoegd, dat luidt:

Ha

Aan artikel 361, tweede lid, onderdeel b, wordt na «feit» ingevoegd: of door een strafbaar feit, waarvan in de dagvaarding is meegedeeld dat het door de verdachte is erkend en ter kennis van de rechtbank wordt gebracht, en waarmee door de rechtbank bij de strafoplegging rekening is gehouden.

II

Na artikel I wordt een artikel ingevoegd, dat luidt:

ARTIKEL IA

Het Wetboek van Strafrecht wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 36f, eerste lid, wordt na «veroordeeld» ingevoegd: of waarbij door de rechter bij de strafoplegging rekening is gehouden met een strafbaar feit, waarvan in de dagvaarding is meegedeeld dat het door de verdachte is erkend en ter kennis van de rechtbank wordt gebracht.

III

Na artikel IV wordt een artikel ingevoegd, dat luidt:

ARTIKEL IVA

Artikel I, onderdeel Ha, en artikel IA zijn niet van toepassing op strafbare feiten die zijn begaan voor het moment van inwerkingtreding van deze wet. Ten aanzien van die feiten blijft het recht van toepassing zoals het gold voor inwerkingtreding van deze wet.

Toelichting

Dit amendement beoogt de positie van slachtoffers van ad informandum gevoegde feiten te versterken.

Naar huidig recht is voeging alleen mogelijk ter zake van een feit dat aan de verdachte ten laste is gelegd. Het belang van het slachtoffer bij het op eenvoudige wijze geldend maken van zijn civielrechtelijke vordering is in de praktijk echter ondergeschikt aan het belang van een doelmatige strafrechtspleging, dat grenzen stelt aan het aantal ten laste te leggen feiten. Een hernieuwde afweging tussen proceseconomische belangen enerzijds en het belang van het slachtoffer anderzijds, brengt naar de mening van ondergetekenden mee, dat ook diegene die slachtoffer is geworden van een feit dat niet aan de verdachte ten laste wordt gelegd, maar slechts ad informandum wordt gevoegd, de mogelijkheid moet hebben zich als benadeelde partij in het strafproces te voegen.

De rechter kan een ad informandum gevoegd feit alleen bij de strafoplegging betrekken, indien de verdachte dit ter terechtzitting heeft erkend of, ingeval van verstek, uit de stukken aannemelijk is dat de verdachte het feit heeft begaan. Voeging ad informandum, in plaats van formele tenlastelegging, van door de verdachte erkende feiten komt de proces-economie ten goede. Vanwege de eis van erkenning van het feit, zal de behandeling van de vordering van de benadeelde partij bovendien niet veel tijd in beslag nemen. Indien, zoals wordt voorgesteld, het slachtoffer zich als benadeelde partij kan voegen ter zake van een ad informandum gevoegd feit, stelt dat het openbaar ministerie dan ook in staat die feiten, die naar zijn mening voor vervolging/bestrafing in aanmerking komen, af te doen op een wijze die recht doet aan beide belangen: de door verdachte betwiste feiten legt het openbaar ministerie formeel ten laste, de door verdachte erkende feiten voegt het – naast een of meer ten laste gelegde feiten – ad informandum, terwijl het slachtoffer in beide gevallen zijn recht kan halen in het strafproces.

Opmerking verdient dat uit de rechtspraak van de Hoge Raad volgt dat de officier van justitie de verdachte hetzij bij het uitbrengen van de dagvaarding hetzij anderszins tijdig vóór de aanvang van de terechtzitting op de hoogte moet brengen van de voeging ad informandum. Ondergetekenden stellen voor de mogelijkheid van voeging van de benadeelde partij te beperken tot het geval dat de officier van justitie de verdachte bij de dagvaarding in kennis heeft gesteld van de voeging ad informandum. Dat voorkomt dat op de terechtzitting discussie kan ontstaan over de vraag of de verdachte tijdig op de hoogte was of had kunnen zijn. Tot een verkorting van de rechten van het slachtoffer hoeft deze beperking niet te leiden, omdat het voor het Openbaar Ministerie mogelijk moet zijn om al in de dagvaarding melding te maken van de ad informandum gevoegde feiten.

Omdat toewijzing van de vordering van de benadeelde partij veelal gepaard gaat – en naar de mening van ondergetekenden gepaard dient te gaan – met oplegging van de schadevergoedingsmaatregel, stellen ondergetekenden voor de oplegging van de schadevergoedingsmaatregel ook mogelijk te maken, indien de rechter een ad informandum gevoegd feit bij de strafoplegging heeft betrokken. Naar huidig recht geldt ook hier dat het slachtoffer van een feit dat ad informandum wordt gevoegd, buiten de boot valt.

Op grond van artikel 1, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht zal de

schadevergoedingsmaatregel niet kunnen worden opgelegd voor een ad informandum gevoegd feit dat is gepleegd vóór de inwerkingtreding van onderhavige wet. Vanwege de nauwe samenhang tussen toewijzing van de vordering en oplegging van de schadevergoedingsmaatregel komt het ondergetekenden dienstig voor ook de voeging als benadeelde partij ter zake van vóór de inwerkingtreding van de wet gepleegde feiten uit te sluiten.

Van Fessem
Wolfsen